

Benimle Aşık Konuş 11

– Mecaz Adam · 12 Ekim 2018

Yunus hala inanamıyordu Damla ile evlenebileceğine. Parmağında duran yüzüğe baktı. Kedi aralarında söylenmişlerdi. Ama Damla'nın ailesine durumu açmasını bekleyeceklerdi evlenebilmek için. Her ne kadar birbirlerine tamam deseler de son sözü ailesi söyleyecekti. Damla annesine bu konuyu açmıştı. Annesi de kızının mutluluğunu istiyordu. Ailesi Gaziantep'te yaşıyordu. Babası diş hekimi. Annesi de tıpkı sevdiği adam gibi avukattı. Babasının Damla'nın ilişkisinden haberi yoktu. Yunus konuyu Damla'ya iletğinde Damla babasıyla annesinin konuşacağını söylemişti.

Yunus sabah kalktığında ilk işi kahvaltı edip Damla'nın ailesinden gelecek cevabı beklemeye koyulmuştu. Damla da çok heyecanlıydı. Annesi damlayı öğleye doğru aramıştı. Çiftin öğle molasına gideceği anda çalmıştı Damla'nın telefonu.

Suzan: Merhaba kızım nasılsın. Çok özledim seni.

Damla: İyiyim anneciğim. Sen nasılsın. Bende seni çok özledim. Babam nasıl.

Suzan: Onunda durumu iyi. Seni çok özlediğini söyleyip duruyor.

Damla: Atlayın gelin anne. Ya da ben geleyim.

Suzan: Bizde oraya gelmeyi düşünüyorduk. Bu arada o konuyu da babana açtım. İlk bir iki tersledi sonunda yumuşadı. Yunusla tanışmak istiyor. Yarın ilk uçakla oraya gelmeyi düşünüyoruz. Kardeşlerinde seni çok özledi.

Damla: Çok sevindim. Bende onları çok özledim. Hepsi de burnumda tütüyor. Bu arada Yunusla sizi almaya gelelim mi?

Suzan: Olur kızım. Bizi havaalanından alırsınız. Hem damadı da tanımış oluruz.

Damla: Ay anne sen böyle damat deyince çok heyecanlandım. Umarım babamda onay verir.

Suzan: Bekleyip göreceğiz kızım. Ben kapatma zorundayım. Eşyaları toplayayım ben. Öptüm. Allaha emanet ol.

Damla: Sende anne. Bende kocaman öpüyorum.

Telefon kapandığında Damla sevinç içinde sevdiği adama sarıldı. Yunus da konuşulanlara şahit olduğundan yarın büyük gün desene diye söylendi kendi kendine. Yunus'un gözlerindeki tedirginlik okunuyordu. Damla'nın ailesi beni sevecek mi diye düşündü. Damla'nın üç kardeşi vardı. Lisede olanlar kızdı. Damla'yı anlamaları daha kolay olabilirdi. Üniversitede olansa erkekti. Yunusu sevmeye bilirdi. Yunus durumu Damla'ya açtı.

Yunus: Hayatım. Kardeşlerin diyorum. Acaba onlarla anlaşabilir miyim.

Damla: Kızlar bende. Dilara ve Melisa dünyalar tatlısı insanlardır. Hem beni de çok severler mutlu olduğumu görünce onlarda mutlu olurlar.

Yunus: Peki ya üniversitedeki kardeşin nasıl biri.

Damla: Suat çok garip bir insan. Yani ailesiyle pek vakit geçirmeyi seven bir tip değil. Varsa yoksa arkadaşlarıyla gezer. Çok şükür kötü bir alışkanlığı yok sigara dışında. Sana gelince seni seveceğini

düşünüyorum. Hem senden iyi enişte mi bulacak.

Yunus: Umarım öyle olur hayatım. Seni seviyorum.

Dama: Bende seni seviyorum hayatım. Bana güven lütfen.

Büroyu kapatıp yermeğe gittiklerinde atıştırmalık bir şeyler yiyip alışverişe çıktılar. Birkaç hediyelik kıyafet aldılar. Dilara ile Melisaya onlara çok yakışacağını düşündüğü kıyafetler aldı. Suat'a ise hediyeyi Damla aldı. İlk günden enişte diyeceği adamın kendisine alacağı hediyeyi yanlış anlayıp tartışma çıkarabilir korkusuyla.

Cüneyt'i de durumdan haberdar etmişlerdi. Cüneyt de en az onlar kadar heyecanlıydı. Sanki kendi evliliğiymiş gibi Yunustan daha heyecanlıydı. Kaç kez çifti aradı. Her şey tamam mı diye sordu. Hiçbir şeyin atlamaması için özen gösteriyordu kendince. Mesainin bitmesiyle çift dağ evinin yolunu tuttular. Yol üstü Cüneyt'i de alarak dağ evine geçtiler. Eve geçtiklerinde yeniden istişare ettiler. Her konuda ağız birliği yaptılar. Damla'dan ailesine dair bilgiler aldı Yunus. Hangi yemeği seviyor. Hangisini yemiyor diye. Damla da tek tek anlattı. Her konuyu konuşup hal ettikten sonra Damla bir güzel ev temizliği yaptı. Yunus sevdiğini bu konuda da yalnız bırakmamıştı. Perdeleri asmak, koltukları kaldırıp altını temizlemek, bahçedeki yaprakları temizlemek gibi konularda Yunus da yardımda bulunmuştu. Artık iş yalnızca Damla'nın ailesini karşılamaktı. Yarın sabah dokuz gibi binip on bir gibi inerdiler. Yunus da işler bitince rahatlamıştı. Cüneyt de çiftlerin ev temizliği yaptığı sırada yemekleri hazırlamıştı. Çift iş yorgunluğundan yemek faslına girildiğinde çok mutlu olmuşlardı. Onca iş arasında yemek yapmak en az bir saatlerini daha alırdı. Sağ olsun Cüneyt çiftin yüklerini hafifletmişti. Yemeğe oturduklarında heyecanın, kaygının yerini çocuksu bir mutluluk almıştı. Çift bir haftalık tatil planı yapmışlardı. İşe gitmeyeceklerdi. Bir hafta boyunca aileyle daha iyi bir vakit geçirmeyi niyetleri. Yemekler yenip çaylar içildikten sonra, sofrayı topladılar. Cüneyt kendisini odasına, Damla ile Yunus da kendilerini güzel havanın tadını çıkarmaya bırakmıştı.

Yunus arabayı almaya giderken, Damla da onu kapıda bekledi. Yunus'un aklına babasının anlattığı anı gelmişti. Ercan Balıkesir'in Gönen ilçesinde oturuyordu. Döne ise Balıkesir Kepsut da oturuyordu. Onunla tanışmaları Kepsut da her yıl düzenlenen süt festivali sayesinde olmuştu. Ercan'ın babası esnaftı. Her yıl süt festivaline katılıp dükkanlarındaki ürünleri orada halka arz ederlerdi. Yine öyle bir günde Ercan Döne'yi görür görmez aşık olmuştu. Daha yirmisinde delikanlı. Bıyığı bile yeni terlemişti. Askere gitmeden Döne'yle bir şekilde görüşüp konuşmaya başlamıştı. Döne de Ercan'a karşı boş değildi. Çift her hafta bir yolunu bulur buluşurlardı. Aşk Ercan'ı bambaşka bir insan yapmıştı. Artı arkadaşlarla da kahvelerde zaman öldürmüyordu. İşine dört elle sarılmaya başlamıştı. Bu durumu fark eden babası artık evlenme vaktin gelmiştir evlat dediği zaman. Ercan annesi vasıtasıyla durumu babasına açıp Döne'yi istemeye gitmişlerdi. Sağ olsunlar çok iyi karşılamışlardı. O anda sözlenmişlerdi. Askere gitmeden de nişan yapmışlardı. Askerlik bittiğindeyse Döne'nin babası "Bir şartla kızımınla evlendiririm seni" demişti. Oda "Nedir şartın" diye sorunca "Kızımı hacca götüreceksin" demişti. "Ben gördüm oraları oda görsün istiyorum." Ercan kabul etmişti. Evliliğin ilk yıllarında Ercan yalnız başına hacca gitmişti. Yunus bir yaşına

basıyordu o zamanlar. Evliliklerin onuncu senesinde eşini de hacca göndermişti. Sözü tutmuştu. Yunus acaba bende verdiğim sözleri tutabilecek miyim diye düşündü. Sonra kendisini bekleyen Damla'nın yanına gitti. Damla da arabaya bindi. İkili bir müddet arabayla gezdikten sonra eve döndüler. Vedalaşıp evlerine geçtiler. Yarını düşündüler. Yarın hiçbir şey bugünkü gibi olmayacaktı...
Devam Edecek...